CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 4r-3370/25 Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei
4-25089551-03-28082025 Judecător Gheorghe Cugut

D E C I Z I E
în numele Legii

22 ianuarie 2026 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
În componența sa:
Preşedintele şedinţei: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul avocatului Sandu Serghei în interesele contravenientei Rusu Oxana declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 14 iulie 2025, prin care a fost respinsă contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 493462 din 14.04.2025 și deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

La data de 14 aprilie 2025, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratul de Poliție Sîngerei, Cojocari Constantin, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 493462, în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional în privința lui Rusu Oxana, pe faptul că, în perioada 13.06.24 - 16.10.2024, a acceptat și a primit mijloace bănești, prin intermediul aplicației PSB, ce nu i se cuvine destinate pentru a-și expune corespunzător votul la alegerile prezidențiale din 20.10.2024.

Prin decizia agentului constatator din 14.04.2025, în privința lui Rusu Oxana s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie 37500 lei.

La data de 18.06.2025, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Rusu Oxana, l-a contestat, motivând că, cu decizia asupra cauzei contravenționale nr. MAI06 493462 nu este de acord, considerând-o neîntemeiată, emisă contrar prevederilor legale și cu încălcări ale normelor legale.

La fel, enunțând că, respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie însăși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună credință a obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor.

Această obligație generală este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor urmează să o realizeze în limitele și în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislației.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 14 iulie 2025, s-a respins contestația depusă de Rusu Oxana, născută la *****, domiciliată în *****, IDNP: *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator din 14 aprilie 2025, întocmite în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, ca fiind depusă peste termen.

S-au menținut fără modificări procesul-verbal cu privire la contravenție și a decizia agentului constatator din 14 aprilie 2025, întocmite în privința lui Rusu Oxana în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Exercitarea căilor de atac:

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu recurs de către avocatul Sandu Serghei în interesele contravenientei Rusu Oxana, prin care a solicitat admiterea integrală a recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 30 iulie 2025, încetarea procesului contravențional, deoarece nu există faptul contravenției.

În susținerea cerințelor recursului recurentul a invocat că, faptul că înscrisurile menționate, au fost dobândite în cadrul cauzei penale 2023910322 și folosite în cauza contravențională RAP01 433516, cauze distincte speței, nu pot fi reținute drept probe, care ar demonstra vinovăția contravenientului, inclusiv din motiv că au fost obținute în mod ilegal în cauza contravențională.

Astfel, consideră că probele în discuție sunt inadmisibile și nu pot fi valorificate de către instanța de judecată, fiind obținute cu încălcarea regulilor procedurale și a garanțiilor fundamentale privind protecția vieții private și a secretului corespondenței, în temeiul art. 28 și 30 din Constituție și al jurisprudenței CtEDO.

Invocă recurentul că înscrisurile prezentate de agentul constatator, nu pot fi calificate drept probe, care ar atesta o vinovăției, în sprijinul acuzației ce se aduce în sarcina contravenientului, și respectiv, nu pot conduce la recunoașterea

contravenientului, vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 47[1] Cod Contravențional, așa cum a stabilit instanța de fond.

Înscrisurile prezentate de agentul constatator, nu pot constitui probe certe şi concludente care să formeze instanței convingerea că contravenientul a săvârșit fapta prevăzută de art. 47[1] Cod contravențional, în condițiile în care nu se coroborează cu nici o altă probă în cauză.

Consideră că înscrisurile respective, contravin art. 425 Cod contravențional și nu pot fi acceptate ca probe în prezenta cauza contravențională, or probele care să indice asupra comiterii contravenției, urmează a fi, dobândite în mod legal, iar art. 94 alin. (1) pct. 4), 8) Cod de procedură penală, stabilește că, în procesul penal nu pot fi admise ca probe şi, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată şi nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală, cu excepția organelor de control şi altor părți în proces prevăzute la art.93 alin.(3); 8) cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală sau ofițerul de investigații a dispozițiilor prezentului cod. Deci, concluzia instanței precum că, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar, este eronată.

Mai invocă faptul că, instanța de fond a acceptat necondiționat poziția agentului constatator, ignorând prevederile legale exprese, a interpretat și aplicat arbitrar norma legală, fără să ia în calcul că proba învinuirii la caz, îi aparține agentului constatator.

De asemenea, instanța de fond copiind argumentele intimatului și ignorând argumentele recurentului a încălcat grav principiul unui proces echitabil și egalitatea armelor. Instanța nu a dat apreciere argumentelor de fapt și de drept ale recurentului, limitându-se la o explicație formală. Procesul-verbal contravențional contestat, chiar dacă cuprinde la pct.6 -Fapta contravențională: descrierea faptei are loc într-un mod generic, precum că; Rusu Oxana în perioada anului 2024, a primit și a acceptat bani sub formă de cadou, care nu i se cuvin pentru sine, în scopul exercitării unor drepturi electorale, în cadrul alegerilor prezidențiale și referendumul constituțional.

Recurentul consideră că, aceste consemnări nu cuprind descrierea faptei contravenționale, iar instanța de fond a apreciat în mod greșit că, agentul constatator a respectat prevederile art. 433 Cod Contravențional. În speță, nu se poate reține că există descrierea faptei şi că astfel au fost încălcate prevederile 47[1] Cod contravențional, or, aceasta nu este demonstrară de nici o probă veridică și autentică.

Totodată, instanța de fond a apreciat în mod greșit că, agentul constatator a respectat prevederile art. 433 Cod Contravențional, or, la materialele dosarului lipsește conținutul mesajelor care să dovedească cu exactitate, acceptarea sau

primirea, a bunurilor, serviciilor, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Prin urmare, consideră că agentul constatator și ulterior instanța de fond, nu au examinat cauza obiectiv și nu au indicat, toate circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice; e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției. Simpla trimitere la faptul că au fost încălcate sau ignorate careva prevederi legale, nu presupune constatarea faptei contravenționale sau motivarea hotărârii în sensul legii.

Deci, Rusu Oxana nu ar trebui să-și demonstreze nevinovăția, dar agentul constatator urma să probeze fapta incriminată, care a dus la întocmirea procesului-verbal contravențional, iar instanța de fond să-și argumenteze poziția de sancționare a contravenientului.

În final, recurentul a invocat faptul că, Rusu Oxana nu este o persoană pregătită din punct de vedere juridic, din care motiv nu a perceput acțiunile polițiștilor, iar ultimii au profitat de încrederea care o avea contravenientul și ilegal au întocmit acte, care au acuzat în final de comiterea unui contravenții.

Respectarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale constituie însăși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună-credință obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor.

Această obligație generală, este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor, urmează să o realizeze în limitele şi în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislației.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră că recursul avocatului Sandu Serghei în interesele contravenientei Rusu Oxana, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 14 iulie 2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat.

Se menționează că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional.

În conformitate cu art.448 alin. (1) Cod contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

În conformitate cu art. 394 alin. (4) Cod contravențional, judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară.

Conform art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Dispoziția art. 462 alin. (1) Cod contravențional, statuează că, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

În argumentarea soluției adoptate, Colegiul penal menționează că instanța de fond corect ajungând la concluzia privind necesitatea respingerii contestației, ca fiind depusă peste termen prevăzut de legislația în vigoare.

În acest context se reține prevederile art. 448 alin. (1), (2) Cod contravențional, care stipulează că, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

(2) În cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația.

Din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 493462 din 14.04.2025, urmează că acesta a fost întocmite în prezența contravenientei Rusu Oxana, fapt confirmat prin înscrisul la rubrica nr. 14, la care este indicat faptul că procesul-verbal fost încheiat în „*prezența cet. Rusu Oxana*".

Ca urmare, cu derogare de la prevederile normei menționate supra, contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator a fost depusă de către contravenienta Rusu Oxana la Inspectoratul de Poliție Sîngerei la data de 18.06.2025, fapt confirmat prin ștampila aplicată pe prima pagină a contestației (f.d.6), adică peste termenul de 15 zile, de la data când a aflat despre decizia emisă.

Mai mult ca atât, atât contravenientul în contestație cât și în cererea de recurs, nu a solicitat repunerea în termen a contestației și nu a prezentat instanței de fond cât și instanței de recurs, motivul depunerii contestației peste termenul de atac și probele în confirmarea faptului că omiterea termenului de atac se datorează unor factori independenți de voința contravenientului.

Reieșind din cele menționate, Colegiul conchide că contestația contravenientei Rusu Oxana, a fost depusă cu încălcarea prevederilor art. 448 Cod contravențional, adică nefiind respectat termenul de atac de 15 zile, iar ultimul nu a indicat careva motive care ar permite repunerea în termen.

Din aceste considerente, Colegiul penal găsește necesar a constata ca fiind declarative alte invocări aduse instanței de către recurent, întru susținerea recursului, iar respingerea contestației ca fiind tardivă, nu implică examinarea fondului cauzei, fapt pentru care instanța corect s-a limitat doar la expunerea asupra motivelor pentru care a adoptat o atare soluție.

Ca urmare, fiind o normă imperativă a legii procesual contravenționale, dispozițiile art. 448 alin. (1), (2) Cod contravențional stabilesc cu strictețe termenul de contestație a deciziilor organului extrajudiciar, nerespectarea cărui în sensul art. 230 Cod de procedură penală, aplicat cazului din speță, impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Colegiul penal va reține și jurisprudența CtEDO, care a subliniat importanța termenelor pentru certitudinea juridică, în contextul dreptului la un proces echitabil. Aici ține de menționat, că în cauza *Van Harm vs Germania* din 11.09.2007, CtEDO a notat, că recurentul trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a contesta în termenul legal hotărârea primei instanțe, fapt însă ignorat de acesta, ce a generat omiterea

termenului prescris la depunerea recursului, iar în cauza *Ponomaryov vs Ucraina* din 03.04.2008, Curtea a stabilit, că termenul pentru introducerea unei căi ordinare de atac, poate fi reînnoit după un interval considerabil și pentru motive care par a fi foarte convingătoare.

În concluzie, Colegiul penal notează că, nici un motiv din cele indicate în dispozițiile normelor cuprinse la art. 467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării încheierii contestate, iar o hotărâre legală nu poate fi casată din motive formale.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul avocatului Sandu Serghei în interesele contravenientei Rusu Oxana și a menține hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 14 iulie 2025, fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 474 Cod contravențional, Colegiul penal, -

D E C I D E:

Recursul avocatului Sandu Serghei în interesele contravenientei Rusu Oxana declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 14 iulie 2025, prin care a fost respinsă contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 493462 din 14.04.2025 și deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: **Judecător:**
Judecător:

Copia corespunde originalului.